

แผนพัฒนาอำเภอบึงโขงหลง
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)
อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

วิสัยทัศน์อำเภอบึงโขงหลง

“ก้าวนำการค้าพืชเศรษฐกิจ นำชีวิตสู่ความพอเพียง
สืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น ดินแดนท่องเที่ยว”

คำนำ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดให้รัฐสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัดและให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดสามารถยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณเองได้ จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อำเภอนิฐานะที่เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่สำคัญในระดับจังหวัด จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีคิดเพื่อก้าวสู่การเป็นนักคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Thinker) รวมทั้งต้องมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นในการจัดทำยุทธศาสตร์อำเภอที่จะต้องมีความเชื่อมโยงสอดคล้องประสานกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวมทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Top down) และจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งสะท้อนมาจากแผนชุมชน/หมู่บ้าน (Bottom up) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอจึงเป็นแผนที่มุ่งตอบสนองปัญหาความต้องการของพื้นที่ (Area Approach) ซึ่งแตกต่างจากยุทธศาสตร์ในระดับส่วนราชการที่เน้นเฉพาะภารกิจของแต่ละหน่วยงาน (Function Approach) แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอจึงเป็นการมองภาพการพัฒนาในมุมกว้างบนพื้นฐานการบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วนในพื้นที่

ดังนั้นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของอำเภอบึงโขงหลงจึงมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม (Participation) จากทุกภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องโดยมีคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) คณะอนุกรรมการระดับอำเภอ (อ.ก.อ.) เป็นศูนย์กลางในการบูรณาการจากทุกภาคส่วนทั้งส่วนราชการหน่วยงานรัฐวิสาหกิจภาคเอกชน อีกทั้งการมอบหมายให้ทีมปฏิบัติการระดับตำบลลงพื้นที่เพื่อจัดเวทีประชาคมในการปรับปรุงแผนชุมชนให้เป็นปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อมุ่งค้นหาความต้องการของประชาชนในระดับหมู่บ้านและบูรณาการเป็นแผนระดับตำบลหลังจากนั้นจึงนำเข้าสู่เวทีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับอำเภอทั้งนี้จากการวิเคราะห์ศักยภาพของอำเภอบึงโขงหลงเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาของอำเภอในปัจจุบันโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ในการวิเคราะห์ตามประเด็นการพัฒนาที่กำหนดโดยพิจารณาจากปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity = O) อุปสรรค (Threat = T) และปัจจัยภายในของอำเภอได้แก่จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) ซึ่งจากการนำผลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาอำเภอครบทุกด้านทั้งปัจจัยภายนอกและภายในแล้ว อำเภอบึงโขงหลง ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาอำเภอโดยให้ประชาคมทุกภาคส่วนกำหนดวิสัยทัศน์ประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ตัวชี้วัดค่าเป้าหมายกลยุทธ์และโครงการในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ๔ปีของอำเภอบึงโขงหลงเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาอำเภอ

แผนพัฒนาอำเภอ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ฉบับนี้จะใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาอำเภอเพื่อดำเนินการให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้เพื่อประโยชน์สูงสุดคือการที่ประชาชนมีภาวะสุขกายสุขใจ ควบคู่กับการกินดีอยู่ดีของประชาชนโดยรวมซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของในการทำหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน

คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ
อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลของอำเภอบึงโขงหลง

๑.๑	ความเป็นมาของอำเภอ	๑
๑.๒	คำขวัญอำเภอ	๑
๑.๓	ข้อมูลสภาพทั่วไปและการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน	๒
๑.๔	วิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัด	๑๑

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของพื้นที่

๒.๑	สรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่อำเภอบึงโขงหลง	๑๓
๒.๒	การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑๓
๒.๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	๑๕

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลแผนพัฒนาอำเภอ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

๓.๑	วิสัยทัศน์อำเภอ	๑๘
๓.๒	พันธกิจ	๑๘
๓.๓	เป้าประสงค์รวม	๑๘
๓.๔	ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด
ค่าเป้าหมาย/ กลยุทธ์ของแต่ละเป้าประสงค์	๑๙

ส่วนที่ ๔

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากการผลิตสินค้า
การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	๒๑
๔.๒	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักการพึ่ง
ตนเองโดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักการในการดำรงชีวิต	๒๓
๔.๓	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการท่องเที่ยวการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	๒๔
๔.๔	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความสงบ ความมั่นคงและพัฒนา
คนสู่สังคมคุณภาพ	๒๕

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของอำเภอบึงโขงหลง

๑.๑ ประวัติความเป็นมา “บึงโขงหลง”

“บึงโขงหลง” เป็นบึงขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย (ปัจจุบันจังหวัดบึงกาฬ) มีพื้นที่ประมาณ ๑๑,๓๑๘ ไร่ ๒ งาน ๗ ตารางวา ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ลำดับที่ ๑,๐๙๘ ของโลก หรือ Ramsar Site No ๑,๐๙๘ ปัจจุบันได้ใช้แหล่งน้ำแห่งนี้ประกอบอาชีพทางการประมงน้ำจืด ,เกษตรกรรม, แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งศึกษาหาความรู้เชิงระบบนิเวศของอำเภอบึงโขงหลง โดยมีประวัติความเป็นมาซึ่งเล่าขานต่อๆ กันมาโดยสังเขป ดังนี้

บริเวณที่เป็นบึงโขงหลงนั้น เดิมเป็นสถานที่ตั้งเมือง ๆ หนึ่งชื่อรัตพานคร ผู้ปกครองนคร คือ พระอ้อลือราชามีมเหสีคือ นางแก้วกัลยา มีพระธิดาชื่อ พระนางเขียวคำ (ต่อมาอภิเษกสมรสกับพระเจ้าสามพันตา) มีพระโอรสชื่อ เจ้าชายฟ้าฮุ้งตามตำนานเล่าขานว่าเจ้าชายฟ้าฮุ้งเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาด มีความรอบรู้ และมีรูปเป็นสมบัติด้วย (ขณะประสูติเจ้าชายฟ้าฮุ้ง มีปาฏิหาริย์ คือ ฟ้าสว่างไสว) ต่อมาเจ้าชายฟ้าฮุ้ง ได้อภิเษกสมรสกับนางนาครินทราณี ซึ่งเป็นพระธิดาของพระยานคราชแห่งเมืองบาดาล ซึ่งจำแลงแปลงกายมาเป็นมนุษย์ การจัดพิธีอภิเษกสมรสได้จัดทำกันใหญ่โตมโหฬารทั้งเมืองบาดาล และเมืองรัตพานคร (ทำ ๗ วัน ๗ คืน) เพื่อเป็นสัมพันธไมตรีระหว่างพระยานคราชกับพระเจ้าอ้อลือ พระยานคราชได้มอบเครื่องราชกุฎภัณฑ์เป็นของมีค่าประจำตระกูลให้กับพระยาอ้อลือราชานในโอกาสนี้ด้วย

เจ้าชายฟ้าฮุ้งและเจ้าหญิงนาครินทราณี อยู่กินกันมาร่วม ๓ ปี ก็ไม่สามารถที่จะมีผู้สืบสายโลหิตได้ (เพราะธาตุมนุษย์กับนาค) จึงทำให้เกิดความเศร้าโศกใจกับคู่สามีภรรยาทั้งสองเป็นอันมาก ซึ่งต่อมาทำให้เจ้าหญิงนาครินทราณีล้มป่วยลง ทำให้ร่างกายของนางซึ่งเป็นมนุษย์กลับเป็นนาคตามเดิม ขวั้นนี้แพร่สะพัดไปทั่วกรุงรัตพานคร แม้ต่อมาพระนางจะได้รายเวทย์มนต์กลับเป็นมนุษย์ก็ตาม ประชาชนชาว รัตพานคร และพระอ้อลือราชาก็ไม่พอใจ จึงขับไล่นางนาครินทราณีกลับสู่เมืองบาดาลดังเดิม แต่พระเจ้าอ้อลือราชาก็ไม่สามารถจะคืนเครื่องราชกุฎภัณฑ์ให้ได้ เนื่องจากนำไปแปรสภาพเป็นอย่างอื่นและปะปนกับเครื่องของสิ่งมีค่าของเมืองรัตพานครเสียแล้วทำให้พระยานคราชกริ้วมาก และได้ประกาศว่าจะทำลายเมืองรัตพานครให้เหลือไว้เพียง ๓ วัดเท่านั้น

หลังจากพระยานคราชกลับไปแล้ว ในตอนกลางคืนพระยานคราชได้ยกไพร่พลมาถล่มเมืองรัตพานครและประชาชนก็ไม่มีใครรอดพ้นจากฤทธิ์นาคได้ พอนางนาครินทราณีทราบข่าวก็ขึ้นมาตามหาเจ้าชายฟ้าฮุ้ง ถึงแม่น้ำสงครามแต่ก็ไม่พบ จึงได้กลับเมืองบาดาล เมืองรัตพานครได้ถล่มเป็น “บึงหลงของ” (พระเจ้าอ้อลือราชาก็คืนเครื่องราชกุฎภัณฑ์ประจำตระกูลของนาคราชได้) นานคำพูดกลายเป็น “ของหลง” ในปัจจุบัน ส่วนวัดที่เหลือจากการทำลายปัจจุบัน คือ วัดดอนแก้ว (เดิมวัดแก้วฟ้า) วัดดอนโพธิ์ (เดิมวัดโพธิสัตว์) และวัดดอนสวรรค์ (เดิมวัดแดนสวรรค์) และทางที่นางนาครินทราณีตามหาเจ้าชายฟ้าฮุ้ง ปัจจุบันคือห้วยน้ำเมา (เมารัก)

ความเป็นมาของการจัดตั้งอำเภอบึงโขงหลง

เมื่อ ปี ๒๕๒๔ สภาตำบลโพธิ์หมากแข้ง ได้ร่วมกับสภาตำบลดงบังและสภาตำบลบ้านต๋อง อำเภอเซกา โดยความเห็นชอบของที่ประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ขอจัดตั้งกิ่งอำเภอบ้านโนนสว่างหรือบ้านดอนกลางตำบลโพธิ์หมากแข้งโดยใช้ชื่อว่า "กิ่งอำเภอบึงโขงหลงตามชื่อ "บึงโขงหลง" ซึ่งเป็นบึงขนาดใหญ่ ที่มีความผูกพันกับวิถีชีวิตของราษฎรตำบลโพธิ์หมากแข้งและตำบลใกล้เคียงมาเป็นเวลานาน และอยู่ในบริเวณที่ตั้งกิ่งอำเภอ แต่จังหวัดหนองคายได้ส่งเรื่องกลับให้อำเภอเซกาในขณะนั้นพิจารณาในปี ๒๕๒๖ สภาตำบลบึงโขงหลงได้ร่วมกับสภาตำบลโพธิ์หมากแข้งและสภาตำบลดงบัง อำเภอเซกา ขอจัดตั้ง "กิ่งอำเภอบึงโขงหลง" อีกครั้งหนึ่ง ณ ที่ตั้งอำเภอบึงโขงหลงในปัจจุบัน

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๙ กระทรวงมหาดไทยประกาศตั้ง "กิ่งอำเภอบึงโขงหลง" โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙ (ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๙ เรื่อง แบ่งเขตการปกครองท้องที่อำเภอเซกาตั้งเป็นกิ่งอำเภอบึงโขงหลง) วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็น "อำเภอบึงโขงหลง" (ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๐ ตอน ๑๗๙ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งมีผลถัดจากวันประกาศ)

๑.๒ คำขวัญอำเภอบึงโขงหลง

"บึงโขงหลงภูลังกา ไร่ยาสวนนก น้ำตกสวนยาง เส้นทางสุดแดน"

๑.๓ ข้อมูลสภาพทั่วไปและการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน

สภาพทางภูมิศาสตร์

พื้นที่อำเภอบึงโขงหลง

อำเภอบึงโขงหลงตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดบึงกาฬ ห่างจากอำเภอเซกา ๑๒ กิโลเมตร ตั้งอยู่บ้านโนนสว่างเหนือ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบึงโขงหลง สำหรับที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่บริเวณริมถนน รพช. หมายเลข ๑๐๐๙/๑ บ้านโพธิ์หมากแข้ง – บ้านต๋อง (เริ่มแรกใช้ศูนย์พัฒนาตำบลบึงโขงหลงเป็นที่ว่าการกิ่งอำเภอชั่วคราว) ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒๖ ประมาณ ๒ กิโลเมตร มีบึงโขงหลงตั้งอยู่ตรงข้ามที่ว่าการอำเภอและมีภูลังกาอยู่ด้านหลังที่ว่าการอำเภอ พื้นที่เป็นที่ราบสูง , ต่ำ ทางหลวงแผ่นดินจากจังหวัดบึงกาฬ ถึงที่ว่าการอำเภอบึงโขงหลง ระยะทาง ๙๐ กิโลเมตร และอีกเส้นทางหนึ่งคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ และ ๒๐๒๖ สายบึงกาฬ – พรเจริญ – หนองหึง – เซกา – อำเภอบึงโขงหลง ระยะทาง ๙๘ กิโลเมตร อยู่ห่างจากแม่น้ำโขง ๑๗ กิโลเมตร (ฝั่งตรงข้ามเป็นประเทศ สปป.ลาว)

- พื้นที่ ๓๙๒ ตารางกิโลเมตร

- อาณาเขต อำเภอบึงโขงหลง มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือติดต่อกับตำบลบ้านด้อง อำเภอเซกา และตำบลโคกกวาง อำเภอบุ่งคล้า จังหวัดบึงกาฬ

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอนาทมและตำบลหนองชน ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขง เป็นเส้นกั้นพรมแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ

การปกครอง

การปกครอง ประกอบด้วย ๔ ตำบล ๕๗ หมู่บ้าน

- ตำบลบึงโขงหลง ๑๗ หมู่บ้าน (อยู่ในเขตเทศบาล ๖ หมู่บ้าน)
- ตำบลโพธิ์หมากแข้ง ๑๖ หมู่บ้าน (อยู่ในเขตเทศบาล ๕ หมู่บ้าน)
- ตำบลดงบัง ๑๑ หมู่บ้าน
- ตำบลท่าดอกคำ ๑๓ หมู่บ้าน

เทศบาลตำบล๒แห่งคือเทศบาลตำบลบึงโขงหลงและเทศบาลตำบลบึงงาม

องค์การบริหารส่วนตำบล ๓ ตำบล ได้แก่

- องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- องค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าดอกคำ

ประชากร มีประชากรทั้งสิ้น ๓๗,๐๑๕ คนแยกเป็นชาย ๑๘,๖๖๙ คน หญิง ๑๘,๓๔๕ คน ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่ประมาณ ๙๓ คน/ตารางกิโลเมตร

ตำบล	ชาย	หญิง	รวม	บ้าน	หมายเหตุ
บึงโขงหลง	๕,๓๗๗	๕,๓๑๗	๑๐,๖๙๔	๓,๕๑๘	
โพธิ์หมากแข้ง	๖,๔๓๖	๖,๒๙๔	๑๒,๗๓๐	๓,๘๓๐	
ดงบัง	๓,๒๓๔	๓,๒๐๔	๖,๔๓๘	๒,๑๖๔	
ท่าดอกคำ	๓,๖๒๒	๓,๕๓๐	๗,๑๕๓	๒,๒๐๓	
รวม	๑๘,๖๖๙	๑๘,๓๔๕	๓๗,๐๑๕	๑๑,๗๑๕	

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอบึงโขงหลง
ณ เดือน กรกฎาคม ๒๕๕๙

โครงสร้างพื้นฐาน

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มประมาณ ๖๒ เปอร์เซ็นต์ เหมาะสำหรับการเพาะปลูกและเป็นป่าเขาประมาณ ๓๘ เปอร์เซ็นต์ มีภูเขา คือ ภูลังกากันเขตแดนระหว่างอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนมกับอำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ

- **สภาพดินฟ้าอากาศ** สภาพดินฟ้าอากาศ อากาศร้อนจัดในช่วงฤดูร้อน ค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว และมีฝนตกชุกตลอดฤดูกาลเพาะปลูก
- **ลำน้ำสำคัญ** คือ แม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างประเทศไทยกับประเทศ สปป.ลาว ทางด้านทิศตะวันออก ลำห้วยหนึ่ง ในเขตตำบลท่าดอกคำ ไหลลงสู่แม่น้ำโขง ลำห้วยน้ำเมา อยู่ทางทิศใต้ นอกจากนี้ ยังมีบึงขนาดใหญ่ คือ บึงโขงหลง เนื้อที่ประมาณ ๑๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ในพื้นที่ตำบลบึงโขงหลง ตำบลบ้านด้อง อำเภอเซกา
- **ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้** คือป่าภูทอก และป่าภูวู้ด,ดงศรีชมพู, ดงข้าบอนเซกา เนื้อที่ประมาณ ๑๕๐ ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีสมุนไพร,น้ำมันยาง,สัตว์น้ำ ได้แก่ ปลาชนิดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจับปลาในแม่น้ำโขง และบึงโขงหลงเป็นต้น
- **การคมนาคม** การคมนาคม ทางหลวงแผ่นดินติดต่อระหว่างอำเภอกับจังหวัดบึงกาฬ โดยใช้ทางรถยนต์ได้ ๒ ทาง คือ สายบึงกาฬ – พรเจริญ – หนองฮี – เซกา – อำเภอบึงโขงหลง ระยะทาง ๙๘ กิโลเมตร และ สายบึงกาฬ - ดงบัง – อำเภอบึงโขงหลง ระยะทาง ๙๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง (รถยนต์ส่วนตัว) สภาพลาดยางใช้การได้ดีและทางแยกเข้าที่ว่าการอำเภอ (ระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร)

ด้านเศรษฐกิจ

- **ด้านการเกษตร** มีพื้นที่ทั้งหมด ๒๔๔,๘๔๕ ไร่ พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๑๔๔,๖๙๐ ไร่จำนวน ๖,๐๑๖ ครอบครัวยุ
- สภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

ที่	พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก	ผลผลิตเฉลี่ย ก.ก./ไร่/ปี	จำนวนครัวเรือน ที่ปลูก	หมายเหตุ
๑	ข้าวนาปี	๖๓,๐๘๙	๓๖๕	๔,๓๔๖	- เปิดกรีด ๑๕,๑๗๓ ไร่
๒	ยางพารา	๕๔,๑๖๖	๒๗๐	๓,๔๑๖	
๓	มันสำปะหลัง	๙,๙๐๓	๒,๘๑๕	๘๘๙	
๔	ข้าวนาปรัง	๑,๔๘๑	๓๗๙	๒๗๙	- ครัวเรือนมีการปลูกพืชฤดูแล้งเหลื่อมฤดูในพื้นที่เดียวกัน
๕	ยาสูบ	๑,๑๙๘	๒๖๑	๑๔๙	
๖	ข้าวโพดหวาน	๑,๔๘๔	๒,๙๖๖	๒๐๔	
๗	มะเขือเทศ	๙๐๔	๘,๐๒๖	๖๔๕	

การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจหลักและออกใบรับรองตามโครงการประกันรายได้เกษตรกร

- ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง ๕๖๙ ราย
- ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปี ๓,๙๙๕ ราย

รายได้เฉลี่ยของประชากร ๔๕,๒๖๘.๗๐ บาทต่อคนต่อปี ดังนี้

ลำดับ	ตำบล	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี(บาท)	หมายเหตุ
๑	โพธิ์หมากแข้ง	๓๕,๐๕๑.๕๕	
๒	ท่าดอกคำ	๔๖,๔๘๔.๕๑	
๓	ดงบัง	๔๘,๙๗๐.๙๓	
๔	บึงโขงหลง	๕๐,๖๑๗.๔๖	
เฉลี่ยรายได้ต่อคนต่อปีของคนในพื้นที่		๔๕,๒๖๘.๗๐	

หมายเหตุ รายได้เฉลี่ยต่อคนในพื้นที่หนึ่งๆเป็นรายได้รวมของทุกครัวเรือนในพื้นที่นั้นหารด้วยจำนวนคนทั้งหมดในพื้นที่

ด้านปศุสัตว์

ข้อมูลจำนวนสัตว์

-	โค	๓,๒๐๐	ตัว
-	กระบือ	๑,๘๐๐	ตัว
-	สุกร	๓,๒๔๖	ตัว
-	เป็ดเทศ	๒,๖๗๒	ตัว
-	เป็ดเนื้อ	๑,๗๕๑	ตัว
-	ไก่พันธุ์พื้นเมือง	๖,๘๗๘	ตัว
-	ไก่พันธุ์ไข่	๘,๗๕๖	ตัว
-	สุนัข	๑,๖๔๒	ตัว
-	ห่าน	๑๙๗	ตัว

ด้านพาณิชยกรรม

- สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงขนาดเล็ก ๔ แห่ง
- ธนาคาร ๑ แห่งคือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์สาขาย่อยอำเภอบึงโขงหลง
- สหกรณ์๓แห่งได้แก่สหกรณ์การเกษตรบึงโขงหลง จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางบึงโขงหลง จำกัด สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนโพธิ์หมากแข้ง

แหล่งท่องเที่ยว

ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

- บึงโขงหลง เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิงนิเวศ เป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่มีเนื้อที่ประมาณ ๘,๐๖๔ไร่ เมื่อปี ๒๕๒๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริให้กรมชลประทาน พิจารณาโครงการเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง ดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อปี ๒๕๒๓ และประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง เมื่อปี ๒๕๒๕ บึงโขงหลงได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติอันดับที่ ๑,๐๙๘ ของโลก (Wetland of International Importance) ประกาศขึ้นทะเบียนปี ๒๕๔๔ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๕๒ ได้รับการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเนื้อที่ ๑๑,๓๑๘ ไร่ ๒ งาน ๗ ตารางวา เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ และพืชน้ำนานาชนิด เช่น นกกกว่า ๑๐๐ชนิดโดยเป็นนกอพยพกว่า ๕๐ ชนิด และปลาประมาณ ๘๐ ชนิด มีปลาที่หายาก คือ ปลาบู่แคระ

- **หาดคำสมบูรณ์** (หาดบึงโขงหลง) อยู่ในเขตบ้านคำสมบูรณ์ หมู่ที่ ๓ ตำบลบึงโขงหลง อำเภอ บึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ เป็นหาดทรายน้ำจืด ริมอ่างเก็บน้ำบึงโขงหลงที่มีทิวทัศน์สวยงาม มีร่มเงาของต้นไม้ บริเวณชายหาดที่ทำให้บรรยากาศสดชื่น เย็นสบาย สภาพอากาศที่บริสุทธิ์ น่าสัมผัส โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์

- **อุทยานแห่งชาติภูหลวง** ครอบคลุมพื้นที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม และอำเภอบึงโขง หลง จังหวัดบึงกาฬ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑,๒๕๐ ไร่ หรือประมาณ ๕๐ ตารางกิโลเมตร ลักษณะเป็นภูเขาทับ ซ้อนกัน ๓ ลูก สลับด้วยเทือกเขาขนาดเล็กสลับซับซ้อนสภาพโดยทั่วไปเป็นป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณและป่า แดงที่สมบูรณ์ เป็นต้นกำเนิดของน้ำตก และลำธารใหญ่น้อยหลายสาย อดีตเคยเป็นสถานที่บำเพ็ญเพียรของ พระเกจิอาจารย์หลายรูป เช่น หลวงปู่เสาร์ กันตสีโร หลวงปู่วัง จันทสโร ปัจจุบันมีเจดีย์หลวงปู่เสาร์ เจดีย์ หลวงปู่วัง และ เจดีย์พระธาตุภูหลวง

- **น้ำตกกนิรี** เป็นน้ำตกที่สวยงามแห่งหนึ่ง มีลานหินกว้างรองรับน้ำตกและเป็นที่นั่งพักผ่อน น้ำตกมี ๒ ชั้น อยู่ในเขตบ้านนาสาร หมู่ที่ ๑๒ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง

- **น้ำตกวิมานทิพย์** เป็นน้ำตกที่ตกจากหน้าผาสูงชัน เมื่อละอองน้ำกระทบแสงแดดทำให้เกิด สีรุ้งสวยงาม อยู่ในเขตบ้านดงสว่าง หมู่ที่ ๖ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง

- **ถ้ำซ่อง** เป็นถ้ำทรายที่เกิดจากการกัดเซาะของกระแสน้ำ มีลักษณะคล้ายซ่องโบราณ ให้ ความร่มรื่น และเป็นที่ประดิษฐานของพระประธานองค์ใหญ่ อยู่ในเขตบ้านนาอ่างหมู่ที่ ๕ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง

- **ถ้ำดาบ** เป็นถ้ำหินทรายที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับถ้ำซ่อง ในอดีตเคยขุดพบดาบโบราณ ณ ถ้ำ แห่งนี้ บริเวณรอบ ๆ มีลานหินกว้างสลับกับร่องหินลึกหลายแห่ง ภายในถ้ำมีความสวยงาม ร่มรื่น เป็นที่วิปัสสนา กรรมฐานของพระภิกษุ

ด้านสังคม

การศึกษา ข้อมูลด้านการศึกษา

- โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวน ๒ แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน ๑๒ แห่ง
- โรงเรียนขยายโอกาส	จำนวน ๖ แห่ง
- ศูนย์เด็กเล็ก	จำนวน ๒๕ แห่ง
- โรงเรียนในสังกัดสนง.การศึกษาเอกชน	จำนวน ๒ แห่ง

ระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน	จำนวน ๒ แห่ง
- แหล่งเรียนรู้หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน ๒ แห่ง

ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ๙๙ % ศาสนาอื่นๆ ๑ %

ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ที่สำคัญ ได้แก่ พิธีบายศรีสู่ขวัญ หมอลำ ประเพณี ๑๒ เดือน การแข่งขันเรือยาว และบุญบั้งไฟ เป็นต้น

ด้านสาธารณสุข

หน่วยให้บริการ มีดังนี้

- โรงพยาบาล ขนาด๓๐เตียง	๑	แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	๑	แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล/หมู่บ้าน	๔	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	๓	แห่ง

จำนวนบุคลากร

- แพทย์	๓	คน
- ทันตแพทย์	๑	คน
- เภสัชกร	๒	คน
- พยาบาล	๓๐	คน
- นักกายภาพบำบัด	๑	คน
- เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	๑๕	คน
- เจ้าหน้าที่อื่นๆ	๖๘	คน
- อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)	๙๑๖	คน

อัตราการมีส่วนร่วมรณรงค์ ๑๐๐ %

หออกระจายข่าว๕๖แห่งครอบคลุม๑๐๐ %

การรักษาความสงบเรียบร้อย

ประกอบด้วย

- สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลง	กำลังพล	๔๕	นาย
เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร		๘	นาย
ชั้นประทวน		๓๗	นาย
- สถานีตำรวจภูธรเหล่าหลวง	กำลังพล	๒๙	นาย
เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร		๔	นาย
ชั้นประทวน		๒๕	นาย
- กองร้อยอส.อ. ที่๖๐.บึงโขงหลง	กำลังพล	๒๔	นาย
- หมวด ตชด. ที่๒๔๔๔(บ้านท่าไร่)	กำลังพล	๒๓	นาย

ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

การคมนาคม การคมนาคมระหว่างอำเภอและจังหวัด รวมทั้งการคมนาคมภายในตำบล และหมู่บ้าน ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินสายหนองคาย - นครพนม
- ทางหลวงแผ่นดินสายเซกา - เหล่าหลวง
- ทางหลวงชนบทถนนรพช. สายโพธิ์หมากแข้ง - บัวโคก
- ทางหลวงชนบทถนนรพช. สายบ้านด้อง - โนนหนามแท่ง
- ทางหลวงชนบทถนนรพช. สายบ้านด้อง - โนนจำปาทอง
- ทางหลวงชนบทถนนรพช. สายบ้านเหล่าหลวง - ท่าสี่ไค

การโทรคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ๑ แห่ง
- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขเอกชน ๑ แห่ง
- ให้บริการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ ๒๓๘ หมายเลข
- ให้บริการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์สาธารณะ ๗๓ หมายเลข
- สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ๑ แห่ง

การสาธารณสุข

- สำนักงานประปาส่วนภูมิภาคบ้านแพง (สาขาบึงโขงหลง) ๑ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน ๘ แห่ง
- บ่อบาดาล ๒๕๑ บ่อ
- บ่อน้ำตื้น ๓๖๐ บ่อ
- ถังเก็บน้ำ ๔๒ บ่อ
- โอ่ง ๓๔๘ ใบ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

- ดินถูกน้ำกัดเซาะตลอดแนวริมฝั่งแม่น้ำโขง
- คุณภาพดินไม่ดีขาดการบำรุงดูแลรักษา

ทรัพยากรน้ำ มีปริมาณมากคือบึงโขงหลง และแหล่งน้ำสำคัญหลายแห่งแต่ขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด

ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญได้แก่อุทยานแห่งชาติภูสิงห์ภูวัวดงศรีชมภูทอกใหญ่ดงป่าช้าบอน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- บ่อบาดาล/บ่อเจาะ	๑๒๙	บ่อ	ได้รับประโยชน์	๓๑	หมู่บ้าน
- บ่อน้ำตื้น	๗๗๑	บ่อ	ได้รับประโยชน์	๓๐	หมู่บ้าน
- สระน้ำ	๑๔๓	สระ	ได้รับประโยชน์	๒๑	หมู่บ้าน
- ฝายน้ำล้น	๒๑	ฝาย	ได้รับประโยชน์	๑๕	หมู่บ้าน
- อ่างเก็บน้ำ	๑๑	อ่าง	ได้รับประโยชน์	๑๐	หมู่บ้าน
- หนอง บึง	๔๖	แห่ง	ได้รับประโยชน์	๑๑	หมู่บ้าน
- ประปานครา/ประปาหมู่บ้าน	๑	แห่ง	ได้รับประโยชน์	๑	หมู่บ้าน

โรงสีข้าว ๙๘ แห่ง ตั้งอยู่ใน ๕๗ หมู่บ้าน

ปัจจัยการผลิตในพื้นที่

- ไร่	อยู่ในพื้นที่ ๕	หมู่บ้าน	คิดเป็นร้อยละ	๑๒.๒
- กก	อยู่ในพื้นที่ ๓	หมู่บ้าน	คิดเป็นร้อยละ	๗.๓
- ดอกหญ้า	อยู่ในพื้นที่ ๓	หมู่บ้าน	คิดเป็นร้อยละ	๒.๔
- ผัก	อยู่ในพื้นที่ ๑	หมู่บ้าน	คิดเป็นร้อยละ	๒.๔
- ฝ้าย	อยู่ในพื้นที่ ๔	หมู่บ้าน	คิดเป็นร้อยละ	๙.๘

สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ลงทะเบียนคัดสรรปี พ.ศ. ๒๕๓๓

- ๑) ผ้าสไบบ้านโนนสวาท หมู่ที่ ๖ ตำบลดงบังนางบุญมี ศรีบุญมย์ (ได้ระดับ ๔ ดาว)
- ๒) ทอผ้าขาวม้าสว่างพัฒนา หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบึงโขงหลง นางศิวนาถ ฮาดดา (ได้ระดับ ๕ ดาว)
- ๓) ข้าวเกรียบกุ้ง หมู่ที่ ๔ ตำบลดงบัง
- ๔) ตะกร้าพลาสติกหนองแสงพัฒนา หมู่ที่ ๑๑ ตำบลท่าดอกคำ
- ๕) ผ้าไหมมัดหมี่บึงโขงหลง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลบึงโขงหลง
- ๖) ทอผ้าบ้านโนนสว่างเหนือ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบึงโขงหลง
- ๗) ทอผ้าบ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๙ ตำบลบึงโขงหลง
- ๘) ปลาร้าสำเร็จรูปบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบึงโขงหลง
- ๙) ทำเฟอร์นิเจอร์รักไม้บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๙ ตำบลบึงโขงหลง
- ๑๐) ทอผ้าไหมบ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๒ ตำบลบึงโขงหลง
- ๑๑) ทอผ้าบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบึงโขงหลง
- ๑๒) ทอผ้าไหมบ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๒ ตำบลบึงโขงหลง
- ๑๓) เสื้อพับ หมู่ที่ ๔ ตำบลบึงโขงหลง
- ๑๔) ไม้กวาดบ้านนาอ่าง หมู่ที่ ๕ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๕) ทอผ้าสไบ หมู่ที่ ๙ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๖) สุนัขกลั่นชุมชนโพธิ์เงิน หมู่ที่ ๙ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๗) ไม้กวาดดอกแหมบ้านนาสาร หมู่ที่ ๑๒ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๘) แปรรูปผลผลิตเกษตร บ.โพธิ์หมากแข้ง หมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๙) ทอผ้าไหมบ้านโพธิ์หมากแข้ง หมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๒๐) ทำไม้กวาดบ้านหนองสิม หมู่ที่ ๙ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๒๑) กระเป๋าดักตบขวา หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๒๒) ทอเสื้อบ้านโนนศิลา หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๒๓) ทำไม้กวาดบ้านโนนศิลา หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง

กลุ่มอาชีพ (วิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน) จำนวน ๔๓ แห่ง

ประกอบด้วย

- ๑) กลุ่มพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืน
- ๒) กลุ่มเกษตรผสมผสานในเขตปฏิรูปที่ดิน
- ๓) กลุ่มทอผ้าบ้านโนนสวนปอ หมู่ ๖
- ๔) กลุ่มทอผ้าบ้านโนนสวนปอเหนือ
- ๕) กลุ่มทอผ้าบ้านสระแก้ว ตำบลบึงโขงหลง
- ๖) กลุ่มทอผ้าบ้านสว่างพัฒนา หมู่ ๑๓
- ๗) กลุ่มทำขนมบ้านโสกพอก ตำบลบึงโขงหลง
- ๘) กลุ่มปุ๋ยหมักชีวภาพบ้านนาขาม หมู่ ๗
- ๙) กลุ่มพัฒนาทางพารา
- ๑๐) กลุ่มพัฒนาสตรีบ้านโสกโพธิ์
- ๑๑) กลุ่มเพาะเห็ดครบวงจรบ้านโสกโพธิ์
- ๑๒) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทอผ้าบ้านห้วยหินลาด
- ๑๓) กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านเทพบันดาล

- ๑๔) ทอผ้ามัดหมี่บ้านบึงโขงหลง
- ๑๕) สวนยางพาราบ้านโนนสวนปอ
- ๑๖) กลุ่มตัดเย็บผ้าห่มบ้านดงสว่าง บ้านโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๗) กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๘) กลุ่มทอผ้าสไบบ้านโพธิ์หมากแข้ง
- ๑๙) กลุ่มโนนสวรรค์ยางพารา ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๒๐) กลุ่มผลิตปุ๋ยหมักชีวภาพบ้านหนองสิม
- ๒๑) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านดงชมพู หมู่ ๗
- ๒๒) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนนชมพู หมู่ ๑๓
- ๒๓) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแปรรูปรวมใจ หมู่ ๒ ตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๒๔) กลุ่มไม้กวาดบ้านนาอ่าง
- ๒๕) กลุ่มไม้กวาดบ้านโนนศิลา หมู่ ๑๑
- ๒๖) กลุ่มเย็บผ้าชุมชนเทศบาลตำบลบึงโขงหลง
- ๒๗) กลุ่มสตรีบ้านโนนจำปาทอง หมู่ ๑๐
- ๒๘) ทอผ้าห่มสี่ขาบ้านโนนสว่างเหนือ
- ๒๙) ไม้กวาดดอกแขมบ้านนาสาร
- ๓๐) ร้านค้าชุมชนโนนศิลาเพื่อการเกษตร
- ๓๑) วิสาหกิจชุมชนแกะสลักจากรากไม้
- ๓๒) ศูนย์ส่งเสริมผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนบ้านบัวโคก
- ๓๓) สุรากลั่นชุมชนโพธิ์เงิน
- ๓๔) กลุ่มผลิตยางพาราตำบลโพธิ์หมากแข้ง
- ๓๕) กลุ่มปุ๋ยหมักชีวภาพบ้านท่าดอกคำเหนือ
- ๓๖) กลุ่มปุ๋ยหมักชีวภาพบ้านหนองแสงพัฒนา
- ๓๗) ศูนย์ผลิตพันธุ์ข้าวบ้านฝอยลม
- ๓๘) กลุ่มทอผ้าบ้านดงเรือ หมู่ ๘ ตำบลดงบัง
- ๓๙) กลุ่มทอผ้าบ้านโนนสวาท หมู่ ๖ ตำบลดงบัง
- ๔๐) กลุ่มทอผ้าสตรีสหกรณ์ด้านการเกษตรบ้านท่าสီไค
- ๔๑) กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์บ้านท่าสီไคเหนือ หมู่ ๑๑
- ๔๒) กลุ่มไผ่ญ่าบ้านโนนสมบูรณ์
- ๔๓) กลุ่มสตรีสหกรณ์สุรากลั่นดงเรือ หมู่ ๘

๑.๔ วิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ขอแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ๔ ปี
(พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางยางพาราของภาคอีสานสะพานเชื่อมการค้าการลงทุนอาเซียนการท่องเที่ยวได้มาตรฐาน
บ้านเมืองน่าอยู่”

พันธกิจ

๒.๑ มุ่งสร้างและปรับปรุงระบบโครงสร้างบริการพื้นฐานให้ได้มาตรฐานเพื่อการผลิตทางการเกษตร
และอุตสาหกรรมให้ทั่วถึงโดยใช้แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy)

๒.๒ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพสามารถรองรับการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

๒.๓ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมภูมิปัญญา
ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๒.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๕ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมภัยทางสังคมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๒.๖ พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๗ ยกระดับพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

เป้าประสงค์รวม

เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพผลผลิตทางการเกษตรมีผลิตภาพสูงประชาชนมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นสังคมอยู่
เย็นเป็นสุขภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่	๑	ส่งเสริมและพัฒนากการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า
ยุทธศาสตร์ที่	๒	พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน
ยุทธศาสตร์ที่	๓	พัฒนาการท่องเที่ยวการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่	๔	รักษาความสงบความมั่นคงและพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าทางพาราและสินค้าเกษตร
๒. เพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุนการตลาดเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับมาตรฐาน
๔. ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และมีมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่ดี
๕. ชุมชนเข้มแข็งสังคมสงบสุขประชาชนมีวินัยและคุณภาพชีวิตที่ดี

ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและ พัฒนาการผลิตสินค้า การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าทางพาราและ สินค้าเกษตร
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการ ลงทุน	เพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุนการตลาดเพื่อเพิ่มมูลค่า ทางเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการท่องเที่ยวการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและ ยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับมาตรฐาน - ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และมีมาตรฐาน สิ่งแวดล้อมที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ รักษาความสงบความมั่นคงและพัฒนา คนสู่สังคมคุณภาพ	ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสงบสุข ประชาชนมีวินัย และ คุณภาพชีวิตที่ดี